

Vandaag is het 4 mei 2017.
Tweeënzeventig jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog.
We herdenken nog steeds de mensen die in de oorlog omkwamen.

Maurice Vanderfeesten is een van hen.
Zijn nieuwsgierigheid naar een granaat, die hij vond bij een neergestort
vliegtuig, werd hem fataal. Hij overleed op 25-jarige leeftijd.

Mijn verhaal:

In het gezin, waarin ik opgroeide, werd er niet over de oorlog gepraat.

Na het overlijden van mijn vader in 1983 bleef er onduidelijkheid.

Het Verborgene Front kwam uit.

Daarin vond ik iets beschreven over de pilotenlijn waarin mijn vader actief was.

Over zijn proefschrift *Het Verborgene Front*, dat het verzet in Limburg beschrijft, gaf onderzoeker Cammaert in maart 1995 een lezing.

Tijdens de pauze kwam ik in een gesprek met Thieu Beelen, de verzetsman die de pilotenlijn opgezet had. Deze vertelde ondermeer dat Maurice ook wel eens meehielp.

De oorlogskroniek¹ van Pierre Linssen beschrijft het neerstorten van de Duitse jager:

“11 april 1944: Om 11 uur ‘s avonds hoort men een geweldig geronk boven de stad Weert. Hieruit blijkt dat er zich veel vliegtuigen boven de stad bevinden. Plotse-ling heeft er een luchtgevecht plaats. Door het afzetten van lichtkogels is de stad helder verlicht. De sirenes (luchtalarm) loeien. Kortom, de mensen waren beang-stigd en vol schrik voor de dingen die komen zouden. Een aangeschoten vlieg-tuig (Duits) stort neer in ‘De Haag’ op de Biest, vlak achter het woonhuis van de NSB-burgemeester Rösener Manz. Het vliegtuig brandde geweldig, waarbij steeds ontploffingen van de zich daarin bevindende zware munitie. Op last van Rösener Manz werden de in de nabijheid gelegen huizen alle ontruimd. De twee inzittende Duitse piloten, die tijdig uit het vliegtuig waren gesprongen, daalden aan een para-chute ongedeerd te Nederweert.”

De Heinkel He 219. Foto: https://en.wikipedia.org/wiki/Heinkel_He_219

¹ *Bezetting en bevrijding: Weert 1939-1945, Kroniek van Pierre Linssen, uitgave Stichting Historisch Onderzoek Weert (Emiel Haanen), pag. 167*

Om achter de toedracht te komen van het overlijden van mijn oom Maurice ben ik op zoek gegaan en heb ik enkele vraaggesprekken gevoerd.

3 maart 1996, Ome Thieu vertelt:

“Van het ongeluk zelf weet ik niets, omdat ik met mijn vader naar Roermond was. Op de Biest was een vliegtuig neergestort naast het huis van familie Harrie van de Berg nabij Caris (tussen de Observantenstraat, Recollectenstraat, Biest en de Aldenborghstraat nu). Bij het neerstorten vlogen granaten van dit vliegtuig in het rond. Toch explodeerden er enkele granaten niet. Een daarvan (die zal niet groter dan 12 centimeter zijn geweest) werd meegenomen door een vriendengroepje van de Biest.”

Verder vertelde ome Thieu dat er iemand van Dierkx bij het ongeluk aanwezig moest zijn geweest. Daar zou ik meer informatie kunnen krijgen. Via Joep Dierkx kwam ik uit bij Jan.

Tussen de bomen liggen de wrakstukken van de Heinkel He 219, een Duitse nachtjager. Op de achtergrond de Tiendschuur. Deze overzichtsfoto is genomen vanaf een slaapkamer op de Biest of Observantenstraat. Foto: GAW A7064.

5 maart 1996, Jan Dierkx verhaalt als volgt:

“Het vliegtuig stortte neer in de tuin van de burgemeester tussen de pruimenbomen. Ik kwam met een paar vrienden samen en zat binnen bij Harrie Joosten in het café (nu Biest 82) eerst nog een biertje te drinken. Toen we buiten kwamen, kwam Maurice uit het café van zijn ouders (Biest 76) en jongleerde met enkele granaten. De granaat die Maurice had was ongeveer 15 cm lang en 5 cm in doorsnee. Deze was geel gekleurd en had een aluminium kop. Ik draaide de kop ervan af en er zaten allemaal kogels en stiftjes in. Ik waarschuwde Maurice nog dat hij de gele knopjes in die granaat niet moest indrukken, maar even later was Maurice toch met een spijker in de granaat tegen de muur aan het slaan.

Tot deze ontplofte.

Ik stond ongeveer vier meter van Maurice vandaan en ging daarna bij Adriaens binnen. Op de vraag “Wat heb jij gedaan?”, antwoordde ik “Och, niks.” Maar ik moest gaan liggen, omdat het bloed uit mijn kleren droop. Ik ben naar het ziekenhuis gebracht en heb er nog een maand in gelegen.”

De jongens die tijdens de ontploffing aanwezig zijn geweest, zouden Thieu Kollée en Hennie Govers moeten zijn, volgens Jan.

Maurice Vanderfeesten fietsend over de Markt.

†

IN MEMORIAM

JEZUS † MARIA † JOZEF
 GEDENK IN UWE GEBEDEN
 DE ZIEL VAN

**Maurice Jean Hubert
 VANDERFEESTEN**

De overledene werd geboren te Weert
 4 Maart 1919 en overleed aldaar door een
 droevig ongeval, 15 April 1944, na voorzien
 te zijn van het H. Oliesel.

Onbewust van het gevaar dat hem dreigde,
 ging hij spelende den dood in. Plotseling
 stond hij in het land der eeuwigheid, hij
 vergat zelfs afscheid te nemen. God riep
 hem weg uit ons midden en hij kan ant-
 woorden: „zie, hier ben ik, Heer, gij hebt
 mij geroepen”. Wij vertrouwen dat hij
 reeds de plaats heeft ingenomen, waar de
 kinderen Gods troon omringen.

Een kind was hij gebleven. En voor zijn
 arbeidzaamheid en welwillendheid jegens
 anderen, zal hij nu een eeuwig loon ont-
 vangen.

Dierbare Vader, broers en zusters, gij zijt
 voor mij altijd goed geweest, daarvoor
 dank ik U. Schreit niet om mijn onver-
 wacht heengaan, zoals zij die geen hoop
 hebben op onze verrijzenis. Blijft mij in
 Uw gebeden gedenken.

Druk Smeets, Weert.

En zo liet Maurice Vanderfeesten het leven op 15 april 1944.
 Met hem herdenken wij allen die ten gevolge van oorlog zijn overleden.